

רוקדת / שושנה שרקי

הבוקר שמתני לי את השיר של ליאונרד כהן. **Dance me to the end of love**. רקדי איתי עד סוף האהבה.

בסרט 'ניחוח אישה' מזמין השחקן אל פאצ'ינו יפהפייה צעירה, שניחוחה הנעים נודף מעבר לכל מסך, היישר אל אפו של הצופה. 'רקדי אותי אל קצה האהבה', זהו הריקוד הכי מלטף ורומנטי בעולם.

כמו סופה שוטפת אותי המנגינה והמילים כמו שופעות מתוך לבי שלי.

אל כל תא ותא חודר הקול החם והמלטף של הזמר. כל גופי הבוגר והרדום אפוף התרגשות עזה, מסעירה, שיוצרת בכל הווייתי מפלים של רגשות געגוע ואהבה. אט אט אני קמה ממושבי, מתחילה להתנועע לקצב המנגינה. והנה מתנתקות מתרוממות להן כפות הרגליים מן הרצפה הקרירה, בשקט ולאט. חוזרת אלי הרגשת קלילות שכבר שכחתי, אני מרחפת בתוך השיר, מחבקת, מלטפת וכל כך מתגעגעת. הדמעות נוזלות, שוטפות... ואני מעבר לחדר הזה, מעבר לכאן ועכשיו.

מלטפת את חלקת צווארי, נזכרת כמה לבן וחלק הוא היה פעם וכמה אהבתי אותו כך. מעבירה את כפות ידיי על מותניי וחשה אותן צרות, רואה אותי בתוך שמלות קצרות וארוכות, בחצאיות מעטפת וחולצות רקומות. אני אוהבת כל בגד שאני לובשת, מרגישה כמו רק עבורי הוא נוצר. אני גאה ברגליי המעוצבות, לבנות וחלקות, בשיער ראשי שתמיד מסתדר מעצמו, בדרך שאני אוהבת. אני ממשיכה לרקוד. מרגישה אותי בזרועותיו הארוכות של האיש שלי, הוא מישיר מבט לתוך עיניי באהבה גדולה והוא לוחש לי: 'את כל כך יפה'. אני מניחה את ראשי על כתפו את זרועותיי סביב צווארו, הוא עוטף את מותניי ואנחנו רוקדים כגוף אחד, גם כשממשיך הזמר אל שיר אחר "קחי עוד ואלס".

לפתע, בעודי מחוללת, אני חשה בזווית עיניי את ילדיי ונכדיי מביטים אליי מתוך התמונות שעל הקיר, מלאי התפעלות מאיך אני מחוללת לי בחדר. 'כן ילדים', אני מחייכת אליהם ולוחשת, 'פעם הייתי גם אני בגילכם, בכל הגילים של כולכם, רקדתי ושרתי, חייתי. הם מביטים בי. רואים אותי ולא עונים, לא שופטים, ולא אומרים את דעתם. אני מתרחקת מהם, מתיישבת וממשיכה להניע את גופי עם המנגינה, רוקדת בתוך הכיסא. אמרו לי פעם שיש כאלה שרוקדים בישיבה, גופי ער נשמתי מודעת, והרגש הכי חזק שמתעורר בי, הוא געגוע.

כל כך כל כך אני מתגעגעת. אליי. אל עצמי.

"רקדי אותי באיטיות אל הגבולות שרק אנחנו מכירים."

רקדי אותי אל קצה האהבה,
"רקדי אותי אל החתונה, ורקדי איתי עוד ועוד,
רקדי אותי ברכות ורקדי אותי עד אין סוף,
שנינו כבר ראינו הכול, שנינו הרי אהבנו אתמול...
רקדי אותי אל קצה האהבה."
.. לאונרד כהן (מתורגם)

Dancing / שושנה שרקי

This morning I put on the song of Leonard Cohen **Dance me to the end of love**. In the film "The Scent of a Woman", the actor Al Pacino invites a young beauty, with her pleasant fragrance scented over every screen, directly into the viewer's nose. 'Dance me to the end of love,' it's the most caressing and romantic dance in the world.

Like a storm washing me the melody and lyrics like abundant out of my own heart.

To each cell penetrates the singer's warm, caressing voice. My whole old, dormant body is shrouded in intense excitement - thrilling, which creates a sea cascade of feelings of longing and love throughout my being. And I'm across this room, across the here and now.

Caressing the part of my neck, remembering how white and smooth it used to be and how much I loved it that way. Puts my palms around my waist it feels narrow, seeing me in short, long dresses, skirts and encrusted shirts. Feeling me in my man's long arms, he looks into my eyes with great love and he whispers to me: 'You are so beautiful'.

Suddenly, as I was procreating, I felt my children and grandchildren looking at me from the pictures on the wall, full of admiration for how I

am doing in the room. "Yes children," I smile and press, 'I used to be your age too, at all ages of all of you, dancing and singing, I lived.

Suddenly I was inundated with intense longing.

So much I miss myself. I miss Me

"Dance me slowly to the limits that only we know.

Dance me to the edge of love,

"Dance me to the wedding, and dance with me more and more,

Dance me softly and dance me endlessly,

We've both seen the beating, we both loved yesterday. ..

Dance me to the edge of love."

Leonard Cohen